Makuráṇa, Sindhu, Shurásáṇa, Krímáṇa, Ádimalabára, Balasha, Tavárisáṇa, Bhúmiáṇa, Haluáṇa, Antákshí, Pharanja, Ájíja, Kiráta, Pulinda, Daphárabáhlíka, Párasíka, Tushára, Sharáñjima, Yoginípura, Lakshántapurí, Tatára, Phashájima, Ḍaḍáha, Ḍáhala । एते मकरादयः ॥ अथ मिथुनतुलकुंभादयः । मिथुनविभागि । Aramíka, Ipáhaṇa, Kíramáṇa, Guási (Guásíra B.), Romakapaṭṭana, Antákshí, Balanga, Tilanga, Tabirasáṇa, Káṣmíra, Chíṇa, Húngarasthána, Maphira, Halúáṇa, Paṣchimadeṣa, Párása, Samarakanda, Mugalasthána, Barbarasthána, Ádimalabára, Vṛihadromapaṭṭaṇa, Prabhásakshetra, Kurukshetra, Koila । parvata, Sindhu, Sauráshṭra, Pánchála, Uḍḍiyáṇa । एते मिथुनतुलकुंभादिनां ॥ अथ कर्कटकीटझषाः । Hamíáṇa, Mahareṇu, Deüla, Hajája, Jomati, Bandiárayu, Sharija, Sharjúra, Stríraja, Vanavása, suchímukha, aṣvamukha, ṣvamukha, kimnaramukha, nimbasára, Misara, Ádana, uttarapatha, samudra, Mulasthána, Bháṇasthána, Gajasthána, Himálaya, Kshíraságara, Sahyaparvata, ratnákara, Ṛiṇastambha, Iládurga, Mustagiri, Ámera, Arbuda, Pavitragiri । एते कर्कादयः ॥ इति श्रीपवायणे द्वादशराशिविभागेन देशाः ॥

Et haec nomina, infra repetita, et aliae res seram et Persicam libri originem produnt. Ut pauca afferam, haec nimium linguam Persicam redolent: Shurásána = Khorassan, Balasha = Balkh, Isaphaháṇa = Isfahan, Krímáṇa = Kerman, Tábarisáṇu = Taberistan, Haráka = Irak, Antákshí = Antiochia, Damávandu = Demavend, Samarakanda = Samarkand, Sísatáṇa = Sistan, Harave = Herát, Jamánu = Yemen, Hindusthánam = Hindustán, Phalasatíṇa = Baltestan, Bagadáda = Bagdad. Conferantur etiam hae sententiae: श्रीमंतस्तुरका ज्ञेया विग्रहिष्यंति देशकान्। fol. 182[a]. 187[a]; जमाणु साहिदाद्विनश्यनि, एराकुदेश खापरे (Kaffir) गृह्यते, हरवे पापरे गृह्यते fol. 187[b]; ढोरसमुद्र तुरकैर्गृह्यते fol. 190[a]; श्रीमत्कालिप्पखिलपस ॥ कालिप्पराज्ये (in Khalífae regno) fol. 194[a]. Accedit quod etiam Christi genitura proditur. Fol. 194[b]. पुनरेव प्रवक्ष्यामि श्रीइशेनजन्म व्याख्यास्यामः । तत्रादौ पूर्वसंवत्सरे द्वापरांते शेषवर्षभुक्त ६३५३ वैशाखमासे । शुक्लपक्षे ३ गुरौ । रोहिणीभे । वृषस्थे चंद्र । सूर्योदयकाले पल ५६ मेषलग्नशुभवेलायां *Maríyamiputro* योनीसंभवो जातः । एष लग्नवशात् आयुर्द्वायं २१०००० मास ४ दिन १५ घटी ३६ पल १२ *Śríiṣena* jívati. Fol. 197[b]. पुनरेव प्रवक्ष्यामि *Śríiṣenajanma* व्याख्यास्यामः । तत्रादौ देवाश्च हृष्टमनसः पुरीं प्राप्यामरावतीं ॥ पुष्पस्नानं बलतरं । तदारभ्य प्रवर्त्तितं ॥६॥ [पु]ष्पस्नानं नृपतेः कर्त्तव्यं देवविप्रपुरोधाभ्यां ॥ etc. Neque auctorum nomina desunt. Ut enim *Paulisasiddhántam* (fol. 178[a]) praeteream, longe majorem suspicionem movent, quod Varáhamihira laudatur. Fol. 197[b]. वाराहमिहिरेणोक्तं संहितायां सुविस्तारं. Verum auctoris et operis nomen in his verbis corruptis latere videtur, quae in fol. 199[a]. reperiuntur: *Vibudhodito* जयति जयति जन्मफलोदयदीपकः ॥१॥ श्रीमुख्याक्षर-*Bhadrabáhu*-vihitaḥ Śrí-*játakámbhonidhau* उद्धृत्यांबुधवैकलेशसदृशः स्वार्थाय लोकाय च ॥ श्रीमद्रोमकदेवसूरिसूगुरोः शिष्याणुना निर्ममे saṃkshepád *Vibudhena* मंदमतिना *Janmapradípa*-abhidhaḥ.

Ut sententiam meam dicam, equidem librum e sermone Persico Hindustanice, et in tertio demum loco ineunte seculo superiore Sanscritice versum, res vero ipsas e variis fontibus Indicis sumtas esse puto. Eadem libri pars in codice Tayloriano E. I. H. 1805, qui circiter annum 1815 exaratus est, exstat.

In fine haec leguntur: इति श्रीपवायणे विवाहपृष्ठ ॥ इति श्रीरोमकसिद्धांतं श्रीपवायणं समाप्तिमगमत् ॥ संवत् १८१७ वर्षे शाके सो १६८३ प्रवर्त्तमने चैत्रशुदी १ सो ८ मवासरायां ॥ भटवृणिरामलक्षितं समाप्तं ॥ Haec igitur voluminis pars anno 1761 exarata est. (Walker 157[d].)

797.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 172. Long. 11. Lat. 7. Linn. 14.

Rekhágaṇitam, liber geometricus, quem *Jagannáthas* in Jayasinhae regis usum, Euclidis elementis adhibitis, composuit et in capita quindecim divisit. Initium, in codice nostro desideratum, e manuscripto E. I. H. 252 exscripsi:

गजाननं गणाधिपं सुरासुरार्चितं सदा । समस्तभक्तकामदं शिवासुतं सुखप्रदं । वितंडचंडयोगिनीसमाजमध्यवर्तिनं प्रशस्तभूतिभूषणं नमामि विघ्नवारणं ॥१॥ लक्ष्मीनृसिंहचरणांबुरुहं सुरेशैर्वंद्यं समस्तजनसेवितरेणुगंधं । वाग्देवतां निखिलमोहतमोपहंत्रीं वंदे गुरुं गणितशास्त्रविशारदं च ॥२॥ श्रीगोविंदसमाह्वया दिवि बुधान्वृंदाटवीनिर्गतान्यस्तत्रैव निराकुलं शुचिमनोभावः स्वभक्त्यानयत् । म्लेछान्दर्पसमुन्नतान्खतरसा निर्जित्य भूमंडले जीयाच्छ्रीजयसिंहदेवनृपतिः श्रीराजराजेश्वरः ॥३॥ करंजनादेनं नाम दूरीकृत्य[1] स्वतेजसा । भ्राजते दुःसहोऽरीणां यथा ग्रैष्मो दिवाकरः ॥४॥ येनेष्टं वाजपेयाद्यैर्महादानानि षोडश । दत्तानि द्विजवर्येभ्यो गोग्रामगजवाजिनः ॥५॥ तस्य श्रीजयसिंहस्य तुष्ट्यै रचयति स्फुटं । द्विजः सम्राड् जगन्नाथो रेखागणितमुत्तमं ॥६॥

Jayasinham ineunte seculo superiore floruisse constat. Cf. William Hunter, in Asiatic Researches, v. p. 209.

Codex anno 1821 exaratus est. Figurae trigonometricae excepto initio praetermissae sunt. Folia १–८. desiderantur. (Wilson 425.)

[1] दरीकृत्य MS.